Ось блиска чар, заклятий в дорогі каміні,
З краси, і крові, і терпінь.
Їх пише золотом в пурпурнім пергаміні
Огонь терновий поколінь.

Ликуй, богине Ладо, хоча й Марена з мряки
Очима смерті промовля:
"Не вернеться, заквітчана в червоні маки,
Гаряча молодість твоя!"

Та Ладі й Марені терновий огонь мій горів,
А танець ішов наоколо огнів:
"Благослови ж, Ладо-мати, ой Ладо-мати,
Весну зустрічати!.."